

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מוסף רשי

רביינו חננאל

ברכה אחת למשמר היוצאה וכו'. מימי קדם מלה "תיר טויהן ולית נה גל עס וויל מלבות: פְתַח.

כ'ולו ^ה פלי עען מהט (זוויל) פלי טגט
דטמך כדי דצוו יכלול יהולו צו. וכן
כ'ו' ט חממייה אן יוס ווועך לה טעה
בין מוקדש טילעל וזומיניס וווער מוקדש
האטטם ומוחן כדי דצוו יכל לחמי
טסואו יודע שאהו ע"ט. ווועקה הילע'ר
יעקץ מוקיון מלוי קה מעגעיל לאה
וועלוי מותא ליאן ליליות כוונה. וויא
וומולר הילע'ר לשינוי צפומעט מפלטה חמי
בית האנטה ולען נמיין גאנט. קאנט
טיכל דינמיין זענער על קיין ומונען
שכל גע מאני: **לְחַגִּיד בְּבָקָר**
הסדר. סמד אנטקוטען צ'יש עטקה לנו
טמנוליס. ווומונען פיי מילנער על
העטיד ערנו מופיס ציטטולר קנטטומו
ויהםוינו וויגלנו מיד קאנטלייס ווצקו
בליכא מועל נגומולא פראמעס כדי לנטמו
נגאנט רילען. ה' ע"ז סטמלה' (ויאן חילא
) מדיטיס נזקייס רנטס למונען צילטס
מיהמיין ומפקאי רומו ציזו ומומיילס
געיגעא: **אַמְתָּה וַיְצִיב וּבוּ.** גע
קהי עעל אנטקוטיעס הילע קהי לאנדער טוא
וכו'. וכן ליאט טאלער'ס... וויאט
ቢוילעטנמי סקל' מילגנימיט לדיט זיא
טימטל פירוט שטאן לא טז שמולח כל מוא
שטמצעה מנגני לא דנדערן לאמן זע
גע (ג) צמד לפטם וווער הילע טגדלו
הנטגול ווינול וויא מילדייך נטבז
וועל' ר' מניין קיימת נטבז דמליך
מי כל פה גע יולל נטפל צטבז:
כלע

הזהם דקאמר ברוך יוזר המאורות הנניה לר' דאמר כל ברכה שאין בה הוכרת השם אינה ברכה שפיר אלא לר' יהונתן דאמר כל ברכה שאין בה מלכות אינה ברכה מאי איכא למייר אלא כיון דאמר רבבה בר עולא^ט כד' להזכיר מרדת יום בבלילה ומרת לילה ביום כי אמר ברכה ומילכות מעיקרא אהורייזו קאמר ת"ש ממשיפא כללו של דבר הכל הולך אחר החותם כללו של דבר לאחוי מי לאו לאחתיי הא דאמרן לא לאחוי נחמא ותמרי ה"ד אילימא דאכל נחמא וקסבר דחומריא אכל ופתח ארעה דתמרי וסימ בדנהמא היינו בעין לא צרכא כגון דאכל תמרי וקסבר נהמא אכל ופתח בדנהמא וסימ בדרתמרי [יצא] דאפליו סימים בדנהמא נמי יצא מאי טעמא דחומריא נמי מיזן זינני: אמר רבבה כבר^ט חיננא סבא משמשיה דרב יכל שלא אמר אמרות ויציב שחרית ואמת ואמונה ערבית לא יצא ידי חוכתו שנאמר 'להגיד בברker חסדק ואמוןתק בבלילות: אמר רבבה בר חיננא^ט [סבא] משמשיה דרב ימההפל כשהוא כורע כורע בברוך וכשהוא זוקף בשם אמר שמואל מאי טעמא דרב דכתיב^ה 'לליה^ט שמואל לחיא בר רב^ט בר אוריאן תא ואימא לך מלחתה מעלייתא דאמר אבוק הци אמר אבוק כשהוא כורע בברוך כשהוא זוקף בשם.

רָב ס וְעַדְיִלָּם. וְדָכַת לְמַמָּת וְחַמּוֹתָה מַדְכֵל כֵּה יָגֵן עַל הַעֲמִידָה שֶׁחָנוּ מַפִּיס סִקְיִים נֶנוּ יְהוּנִים וְלָטָס נְפָכוּ בְּמַיִּים וְלָדְרִיכּוּ עַל גְּמוֹת חַוִּיצִים כֵּל הַלָּה נְמִסִּים קְמָדְלִים מִמֵּד: כְּאָתוֹ יְהִת עַלְמוֹנוֹ כְּטָחוֹן מוֹכֵל הַת בְּקָס עַל סָס כ' וּזְקָק כְּפָפִיס (תָּבִיטס קְמָה): נָתַת. נְצֻוּ קְכֻנָּה: בְּרִיחָיוֹן

וְאֵלֶיךָ קַרְבָּלָה לְכָתָב הַקִּי ס' מ' לְמִין מְעֻכְבּוֹת
וְאֵלֶיךָ קַרְבָּלָה לְמִינִי יוֹחֶל הַוְּרָאָה לְלִם מְנֻזָּה וּמְנִיסָּה כ'ו
וְאֵלֶיךָ קַרְבָּלָה לְמִינִי נְמַלִּי לָה וּמְנִיסָּה ז' קַרְבָּלָה לְמִינִי נְמַטָּה וּמְנִיסָּה י'
וְאֵלֶיךָ קַרְבָּלָה לְמִינִי יְוִיחָדָה נ' בְּקַרְבָּלָה לְמִינִי מְסֻמָּן ג' נ' י'

כללו של דבר הכל הולחן
ההtram דקאמר ברוך יוצר ו
השם אינה ברכה שפיה
בברכה מאי איכא למימר
בלילה ומדת לילה ביום
מסיפה כללו של דבר ה
לאתויה הא דאמאן לא
דধMRI אכל ופתח אודען
דאכל תמרי וקסבר נהמ
סמיים בדנהמא נמי יצא
ברבר חיננא סבא משמע
וואמונה ערבית לא יצא
בלילות: ואמר רבה בר
כורע ברוך וכשהוא זול
זוקף כופרים מיתבי מפה
ליה שМОאל לחיא בר ו
אכוך הци אמר אבוק ד

רכבה שאין בה הוכחה שהשנה אינה ברכה. עיקר הולקה של רב וויו' יהונתן בפרק כיצד מברכין (ד"ג) ברכות ולעומתו ואילו אמרת וואיא וואיא וואיא (הילקוט). עירובין כ"ב ברכות ברוך כל ברכה אמתן עשה מלחתת אמתן ברכה אמרת ואילו אמרת לא לברך ברכה.

1. להציג בברך טזריך נאמעניך בלילה:
2. יי' פיק עוזר יי' זקן בפומים יי' אוב עזיקין:
3. בריתו תחתה אתה והווים הדשלים ואתתנו לו קוריא ויראהו ובפני שמי יתגלה מאכיה בה והוא

ת הב"ח

(ג) רשות' למלך קול ופתחה:
 (ד) רשות' ל"ס סיעו צעין
 הינו הר לבן גרבם:

הש"ס

רב ניסים גאון
כבר בטלמים מופיע ר' ניסים גאון
המפורסם. תלמידו ר' ארכיאן
ישראל של זה הכהן
פירושה בין הדת שירוי
קויעין עשרה הדברות בכל
יום פגין מה און קראין
אותן פגין טענת המניין
שלא יתנו לשלשה סימי
מקום שומם לרואין לאחריך און
רושאן לקדר לקדר אונן
ראשי של לאחודות פירושו
בתוכחות (פרק ז') אליל
ברכית שמציגי הכהן
הפירות וועל המצוות כו'
ואלו בלבוש שמאיינן בון
בכליות של תנאים וכובדים
של ראש השנה ושל ים
הפרחים (פרק י' רבנן) דיבני
משיבא (פרק ז' רבנן) רבנן
מנבנין קדר פותח בבורין
אותו קדר מושב מושב
ארכיאן חותם בבורין וחומר
ביבון: הניה לא מאן דאמר
ובגון דבוני מירבא פרק

תקנות בסא דחומרא בידיה וקסבר דשכרא הווא פותח ומברוך. ה"ג מאן דנקיט בסא דשכרא וסבכ טיסים בדשכרא א"ז, אלא אי פחה ואמר ברוך אתה אמרת מה' שהכל נהיה בדברו ברוא פרי הגפן מאיר ואמון לילמא רבר קהילא אלילו לא יזען ואוקטנו למלומשיה הרגא דרבנן שרבנן פריך ריבער או ריבער זיין.

ברכה שайн בה הוכחת השם אינה ברכה. עיקר חלוקה של רב ור' יוחנן בפרק כיצד מברכין (ט) מוקם (ולכה א) גדרי ר' זעירא בר' יהודה בשם רב כל ברכה שאין עמה מלכות אינה ברכה אמר והוחזקנו וגוא אמיאו מעשא תלמידיו מהן) אמור מאך אללוי המלך.

הכא דיליכא ברכה בחתימה
ביה מלכות איננה ברכה, הא
במלוכות והזוכרת השם, ההיי
אי איכל נחמא וסביר תמרי